

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Volumen Estheræ, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

VOLUMEN ESTHERÆ, HEBRAÏCE אסתר

CAPUT I. א

א ויהי בימי אחשורוש הווא אחשורוש המלך א
 מרהו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה :
 ב בימים ההם בשבת המלך אחשורוש על כסא 2
 מלכותו אשר בשושן הבירה : בשנת שלוש למלכו 3
 עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי
 הפרתמים ושרי המדינות לפניו : בהראתו את עשר 4
 כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
 שמונים ומאת יום : ובמלואת הימים האלה עשה 5
 המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול
 ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת בית המלך :
 ח חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי כוץ וארגמן על 6
 גילי כסף ועמודי שש מטות : זהב וכסף על רצפת
 בהט ושש ודר וסחרת : והשקות בכלי זהב וכלים 7
 מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך : והשתיה כדת 8
 אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב בירתו לעשות
 כרצון איש ואיש : 9
 עשרתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך
 אחשורוש : ביום השביעי בטוב לב המלך ביין אמר 1
 למהומן בותא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס
 שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש :
 להביא את זשתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות 1
 להראות העמים והשרים את פיה כי טובת מראה
 היא : ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר 2
 כיד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו :
 ויאמר

*Affuerus
Rex Per-
sarum, die
quodam
solemni,
cum rega-
le epulum
instrueret.*

ובמלואת קרי

ח רבתי

*Adesse, Re-
ginam
Vashti, sua-
que pul-
chritudinis
spectacu-
lum prabe-
re jubet.*

*Atque
abnuentem
matrima-
nio ac*

*regno de-
pollit;*

13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים
 14 כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: והקרב אליו
 כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן
 שבעת שריו פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
 15 וראשנה במלכות: כדת מה לעשור במלכה ושתי
 עלי אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד
 16 הסריסים: ויאמר מומכן לפני המלך והשרים
 לא על המלך לבדו עושה ושתי המלכה כיעל כל
 השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך
 17 אחשורוש: כייצא דבר המלכה על כל הנשים
 להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש
 אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה:
 18 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו
 את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף:
 19 אם על המלך וטוב יצא דבר מלכות מלפניו וכתב
 בדתו פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבא ושתי לפני
 המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה
 כ הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל
 מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן
 21 למגדול ועד קטן: וייטב הדבר בעיני המלך והשרים
 22 ויעש המלך כדבר ממוכן: וישלח ספרים אל כל
 מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם
 כלשונן להורות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון
 אחר הדברים האלה כשך חמת
 א המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת
 2 אשר נגזר עליה: ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו
 3 למלך נערות בתולת טובות מראה: ויפקד המלך
 פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה
 בתולה

ממולקני

*Fromulga-
t à lege in
exemplum.*

*Cap. II.
Cum in lo-
cum ejus
alia Regi,
quareretur
uxor,*

13

14

16

19

21

22

א

2

3

בְּתוֹלָה טוֹבַת מְרֹאָה אֶל־שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים
אֶל־יָד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּוֵן תְּמַרְקִיהוֹן :
וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשֵׁתִי 4
וַיִּטֵּב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן : אִישׁ הַ

טול בלא מקר

יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מְרֹדַכִּי בֶן יֵאִיר בֶּן־שֹׁמֵעַ
בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי : אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה 6
אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה

Adducitur
inter cete-
ras puellas
Esthera,
captiva.

נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל : וַיְהִי אִמֵּן אֶת־הַדְּרֹסָה הִיא אֶסְתֵּר 7
בַּת־דָּרוּ כִּי אֵין לָהּ אָבִיא וְהַנְּעָרָה יִפְתָּה־אֹר וְטוֹבַת
מְרֹאָה וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחַהּ מְרֹדַכִּי לֹלְבַת : וַיְהִי 8

בְּהַשְׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבִּץ נְעוּרוֹת רַבּוֹת אֶל־
שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל־יָד הַגָּי וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ
אֶל־יָד הַגָּי שֹׁמֵר הַנָּשִׁים : וְתִיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וְתִשָּׂא 9

חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־תְּמַרְקִיהוֹן וְאֶת־מְנוּתָה לְתַת
לָהּ וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעוּרוֹת הַרְאִיּוֹת לְתַת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־נְעוּרוֹתֶיהָ לְטוֹב־בֵּית הַנָּשִׁים : לֹא־הִגִּידָהּ י

אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מוֹלַדְתָּהּ כִּי מְרֹדַכִּי צִוָּה עָלֶיהָ
אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד : וּבְכָל־יוֹם וַיּוֹסֶם מְרֹדַכִּי מִתְּהַלֵּךְ לְפָנָיו 11
חֶצֶר בֵּית הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־יַּעֲשֶׂה

בָּהּ : וּבַהֲגִיעַת נְעוּרָהּ וְנְעוּרָהּ לְבוֹאֵי אֶל־הַמֶּלֶךְ 12
אֲחַשְׁרוּשׁ מְקִץ הָיִוֹת לָהּ כִּרְת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ
כִּי כִן־יִמְלְאוּמִי מְרוּקִיהוֹן שִׁשָּׁה חֹדָשִׁים בְּשִׁמְן הַמֶּר

וּשְׁשָׁה חֹדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבַתְּמַרְקִי הַנָּשִׁים : וּבְזוֹרָה 13
הַנְּעָרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ
לְבוֹאֵי עַמָּה מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ : בְּעָרְכִי הִיא 14

בָּאָה וּבִבְקָרָהּ הִיא שְׂכָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנַיִם אֶל־יָד
שֶׁעֲשָׂנוּ סָרִיסִים הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילְגָשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹר
הַחֹדֶשׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חֶפְצֵן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם :

ה' בח' ק

ובהגיע

טו ובהגיע הַרְאָסְתֶּר בַּרְתְּ אֲבִיחַיִל יָד מִרְדֵּכִי אֲשֶׁר
 לָקַח לוֹ לְבַת לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָבָר כִּי אִם
 אֶת אֲשֶׁר יֹאמֶר הִגִּי סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים וְתִהְיֶה
 אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינַי כָּל־רְאִיָּה: וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־
 16 הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בְּחֹדֶשׁ הָעֵשְׂרִי
 17 הוּא חֹדֶשׁ טַבַּת בְּשַׁנַּת שִׁבְעַת לְמַלְכוּתוֹ: וַיֵּאֱהָב הַמֶּלֶךְ
 אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנְּשִׁים וְתִשְׂאֵחֶן וְחָסַר לִפְנֵי מִכָּל־
 הַבְּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת
 18 וַיִּשְׁתֵּי: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל לְכָל שְׂרָיָו וְעַבְדָּיו אֶת
 מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנְּחָה לְמַדְיָנוֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּד
 19 הַמֶּלֶךְ: וּבַהֲקִבֵץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵית וּמִרְדֵּכִי יָשָׁב בְּשַׁעַר־
 כ הַמֶּלֶךְ: אִין אֶסְתֵּר מְגֵרֶת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה עֲלֶיהָ מִרְדֵּכִי וְאֶת־מֵאֵמֶר מִרְדֵּכִי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה
 21 כַּאֲשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֶתּוֹ: בְּיָמִים
 הָהֵם וּמִרְדֵּכִי יָשָׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגֵתָן וְתִרְשׁ
 שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֶּף וַיִּבְקֹשׁוּ לְשַׁלְּחֵיךְ בַּמֶּלֶךְ
 22 אַחַשְׁוֵרוּשׁ: וַיִּדְעַע הַדָּבָר לְמִרְדֵּכִי וַיִּגֵּד לְ אֶסְתֵּר
 23 הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מִרְדֵּכִי: וַיִּבְקֹשׁ
 הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי
 א גַּ' הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ אֶרְצֵהֶמֶן בֵּן־הַמְּדָתָא
 הָאֲנִי וַיִּנְשָׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת־כְּסָאוֹ מֵעַל כָּל־הַשְּׂרִיסִים אֲשֶׁר
 2 אֶתּוֹ: וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כָּרְעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמֶן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמִרְדֵּכִי לֹא
 3 יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ לְמִרְדֵּכִי מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ:
 4 וַיְהִי בְּאִמְרָם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹס וְלֹא שָׁמַע אֵלֵיהֶם וַיִּגִּידוּ כַּמּוֹס קִרִי
 לְהֶמֶן לְרֹאוֹרֶת הַעֲמֻדוֹ דְּבָרֵי מִרְדֵּכִי כִי־הִגִּיד לְהֶם
 אֲשֶׁר

*Quae regio
 insigni de-
 corata, in
 Regis tha-
 lamum
 succedit.*

*Mardo-
 chaeus com-
 positas Re-
 gi insidias
 per Esthe-
 ram ape-
 rit.*

*Cap. III.
 Is vero
 cum Ha-
 manem, eo
 tempore
 Purpurato-
 rium prin-
 cipem, ad-
 orare, more
 Perfarum,
 fastidiret.*

אשר הוא יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כרע
 ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ויבו בעיניו לשלח יד
 במרדכי לברו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש
 המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
 אחשורוש עם מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש
 ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור
 הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים
 עשר הוא חדש אדר: ויאמר המן למלך
 אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים
 בכל מדינות מלכותך ודתיים שנות מכל עם ואת
 דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם:
 אם על המלך טוב יכתב לאבדס ועשרת אלפים
 ככר כסף אשקור על ידי עשי המלכה להביא
 אל גנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל ידו
 ויתנה להמן בן המרתא האגגי צרר היהודים: ויאמר
 המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות כו כטוב
 בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון
 בשלושה עשר יום כו ויכתב ככל אשר צוה המן
 אל אחשורפני המלך ואל הפחות אשרו על מדינה
 ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם
 כל שונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם
 בטבעת המלך: ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל
 מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל
 היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
 עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
 לבז: פתשגן הכתב להנחן דת בכל מדינה ומדינה
 גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום הזה: הרצים טו
 יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הכירה
 והמלך

Hoc facto
 barbarum
 graviter
 accendit.

Impetrat
 enim ille à
 Rege Edi-
 thum, de
 necandis
 Judais,
 delendâque
 universâ
 gente.

קמ' רב' ועם

והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:

Cap. IV.
Id ubi
Mardocheo
compertum,
lugubri
cultu ad
Reginam
pergit:

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע

א 7

מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר

2 ויזעק וזעקה גדולה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך

3 כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ובכל-

מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מגיע

אבל גרול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע

4 לרבים: ותבואינה נערות אסתר וסריסה ויגידו לה

ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש

ה את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ותקרא

אסתר להתך מסריס המלך אשר העמיד לפניה

6 ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא

התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער

7 המלך: ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת

פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנוי המלך

8 ביהודים לאבדם: ואת פתשגן כתב הדרת אשר

נתן בשושן להשמדם נרזן לו להראות את אסתר

ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנך

9 לו ולבקש מלפניו על עמה: ויבא התך ויגד לאסתר

את דברי מרדכי: ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל

11 מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יורעים

אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל

החצר הפנימית אשר לא יקרא אחר דרתו להמית

לבר מאשר ישיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה

ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום:

12 13 ויגידו למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי קמץ בוק

להשיב אל אסתר אל תרמי בנפשך להמלט בית

14 המלך מכל היהודים: כי אם תחרשי תחרישי

בעת

בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר
 וארץ ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לערף כזאת
 הונעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: טו
 לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצמו 16
 עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום
 גם אני ונערתי אצום כן ובכנן אבוא אל המלך אשר
 לא כדור וכאשר אבדתי אבדתי: ויעבר מרדכי 17
 ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר: ויהי ביום ה' א
 השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית
 המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא
 מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות 2
 המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן
 בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר
 בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לה 3
 המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי
 המלכות וינתן לה: ותאמר אסתר אם על המלך טוב 4
 יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו:
 ויאמר המלך מהרואת המן לעשות את דבר אסתר ה
 ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר:
 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן 6
 לה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר 7
 ותאמר שאלתי ובקשתי: אם מצאתי חן בעיני המלך 8
 ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את
 בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה
 להם ומחר אעשה כדבר המלך: ויצא המן ביום 9
 הרוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער
 המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי
 חמה: ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את י
 אהביו

*Illa anceps
 consilii,
 quia Re-
 gem ad-
 eundi, nisi
 accersita,
 potestas non
 erat, ad
 arduum
 hoc nego-
 tium pre-
 cibus &
 jejunio sese
 comparat.
 Cap. V.
 Deinde
 aulam Re-
 gis ingredi-
 tur, pro
 gente sua
 deprecatio-
 ra,
 Regemque
 paulatim
 delinitum
 ad epulas
 vocat, und
 cum Ha-
 mane.*

Qui isto honore elatus, nec Mardocheum amplius ferens, ipse crucem parat.

Cap. VI. Assuerus noctem forte in somnem ducens, cum imperii sui annales evolveret,

2. fidemque Mardochai erga sese, in signi experimento, testatam, recognosceret.

6. ab Hamane, dissimulato nomine, exquiri, quo honore atque cultu fidsimum rerum suarum Ministerum auget.

11 אהביו ואת זרש אשתו : ויספר להם המן את כבוד

עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדל והמלך ואת אשר

12 נשאו על השרים ועבדי המלך : ויאמר המן אף לא

הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר

עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם

13 המלך : וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה

14 את מרדכי היהודי וישב בשער המלך : ותאמר לו

זרש אשתו וכל אהביו יעשו עין גבה חמשים זמה

ובבקר יאמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם

המלך אל המשתה שמח ויטב הדבר לפני המן ויעש

אן העין : כלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר

להביא את ספר הזכרונות דברי הימים והיו נקראים

2 לפני המלך : וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על

בגתנה ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר

3 בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש : ויאמר המלך

מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי

4 המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר : ויאמר המלך

מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה

לאמר למלך לתלות את מרדכי על העין אשר

ה הכין לו : ויאמרו נערי המלך אליו הנח המן עמד

6 בחצר ויאמר המלך יבוא : ויבוא המן ויאמר לו

המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו

וילאמר המן בלבן ל מי חפץ המלך לעשות יקר יותר

7 ממני : ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ

8 ביקרו : יביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך וסוס

אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו :

9 ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך

הפרתמים והלבשו את האיש אשר המלך חפץ

ביקרו

7. Ille, sese designari existimans, magna & summa quaque respondes :

בִּיקְרוּ וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל הַסּוּס בְּרֵחוֹב הָעִיר וּקְרָאוּ לְפָנָיו

כִּכְהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוּ : וַיֹּאמֶר ^{Atque ita imprudens inimici sibi hominis honori suffragatur.} הַמֶּלֶךְ לְהַמְן מֵהַרְקַח אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס כִּי אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ וַעֲשֶׂה כֵן לְמַרְדְּכַי הַיְּהוּדִי הַיֵּשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפֹּל דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ : וַיִּקַּח הַמְּן אֶת־

11 הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מַרְדְּכַי וַיִּרְכִּיבֵהוּ

בְּרֵחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כִּכְהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר

12 הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוּ : וַיֵּשֶׁב מַרְדְּכַי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ

וְהַמְּן נִרְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבֵל וְחָפוּי רֹאשׁ : וַיִּסְפֹּר הַמְּן

13 לְזַרְשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל אֲהַבָיו אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרְחוּ וַיֹּאמְרוּ

לוֹ חֲכָמָיו וְזַרְשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מוֹרַע הַיְּהוּדִים מַרְדְּכַי

אֲשֶׁר הִחְלֹוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נִפְּוֹל תִּפּוֹל

14 לְפָנָיו : עוֹדִים מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסוֹרִים הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ

וַיִּבְהִלוּ לְהִבִּיא אֶת־הַמְּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂתָה

אֶסְתֵּר : וַיְבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמְּן לִשְׁתוֹת עִם־אֶסְתֵּר ^{Cap. VII. Esther Regem convivio acceptum pro incolumitate gentis suae rogat.}

2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי

בְּמִשְׁתֵּה הַיּוֹם מֵהַ שְׂאֵלְתָּ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִתֵּן לָךְ

3 וּמֵהַ בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשׂ : וְתַעַן אֶסְתֵּר

הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אִם־מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־

עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשֵׂאלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי :

4 כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְּדוֹ וְאֵלּוּ

לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחַרְשָׁתִי כִּי אֵין הַצַּר שׁוּהַ

בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרוּשׁ הַ

וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־

6 מִלְּאוּלָבוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן : וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב

הַמְּן הִרַע הַזֶּה וְהַמְּן נִבְעֵרָה מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה :

7 וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיּוֹם אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהַמְּן

עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־

כִּלְתָה ^{7 Rex paululum secedens.}

cum Hamanem Regina lectulo ad-volutum cerneret, succensus ira, & appetitam Reginam claustrum, tolli ipsum ex templo iubet.

Cap. VIII. Assuerus Mardochaeum honoribus auget,

8 כלתה אליו הרעה מאת המלך: והמלך שב מנחת הבית אל בית ימשתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה
9 עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העין אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי

א ה וחת המלך שככה: ביום ההוא נתן

המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן יחירי צר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותכך ותתחנן לו להעביר את דעת המן האנגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: וישט המלך לאסתר את שרבת הזהב והתקם אסתר ותעמד לפני המלך: ותאמר אל המלך טוב ואסמציאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המרת האנגי אשר כתב לאבד

6 את היהודים אשר בכל מדינות המלך: כי איככה מלרע

אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה מלרע
7 אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ויאמר

המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ

8 על אשר שלח ידו ביהודים: ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת

המלך Gggg א 11

המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום
בטבעת המלך אין להשיב: ויקראו ספרים
המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדר
סיון בשלושה ועשרים בו וכתב בכל אשר
צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המדינות אשרי מהדו ועד כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם

Fudaique potestatem dat, ad- versus eadem & iniurias inimicorum vi armata sese tuendi.

וכלשונם: וכתב בשם המלך אחשורוש וחתם
בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים
רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים: אשר נתן
המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד
על נפשם להשמיד להרוג ולאבד את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבז: ביום
אחר בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדר: פתשגן הכתב
להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים

וזירי וזהו היות היהודים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: עתידים ק

הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
ורחופים ברבר המלך והדת נתנה בשושן הכירה:
ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות טו

תכלית וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בויץ וארגמן

והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים היתה אורה
ושמחה ויששן ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר
ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה ויששן
ליהודים משתהויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים

כי נפל פחד היהודים עליהם: ובשנים עשר חדר
הוא חדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר
המלך

Cap. IX. Die constituto, in quem la-

niana uni-
versa Gen-
tis decreta
erat, Iudei
ad ultio-
nem sese
comparant,
hostesque
perdunt.

המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים
לשלוט בהם ונתפוך הוא אשר ישלמו היהודים
2 המה בשנאיהם : נקהלו היהודים בעריהם בכל-
מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם
ואיש לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים :
3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי
המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל
4 פחד מרדכי עליהם : כי גדול מרדכי בבית המלך
ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי
ההולך וגדול : ויכו היהודים בכל איביהם מכת-
הרכ והרג ואבדו ויעשו בשנאיהם כרצונם :
6 וכשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת

7 איש :
ח ועירא פרשנדהא
הלפון
8 אספתא :
פורתא
אדליא
9 ארדתא :
ט ועירא פרמשתא
אריסי
ארדי
ו רבתי וייתא :

עשרת ועירא

בני המן בן המרתא צרר היהודים הרגו וכבדו לא
שלחו את ידם : ביום ההוא בא מספר ההרונים
12 בשושן הבירה לפני המלך : ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך

מה עשו ומרד שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד
ותעש: ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם¹³
מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת
עשרת בני המן יתלו על העץ: ויאמר המלך להעשות¹⁴
כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו ויקהלו¹⁵
היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש¹⁶
אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובכזה לא שלחו
את ידם: ושאר היהודים אשר במדינות המלך¹⁶
נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרוג
בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובכזה לא שלחו
את ידם: ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח¹⁷
בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:
והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו¹⁸
ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו
יום משתה ושמחה: על כן היהודים הפרוזים הישבים¹⁹
בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש לרעהו:
ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל-כ
כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש
הקרובים והרחוקים: לקים עליהם להיות עשים את²¹
יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר
בו בכל שנה ושנה: כימים אשר נחובהם היהודים²²
מאיביהם ורהודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה
ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאבנים: וקבל²³
היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם: כי המן בן המדתא האגגי צרר כל²⁴
היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא
הגורל

*In cuius
rei memo-
riam an-
nium tem-
pus publi-
ca letitia
Daique
Laudibus
sacrant.*

כה הגורל להמס ולאבדם: ובבאה לפני המלך אמר
 עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על-
 היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ:
 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן
 על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה
 27 הגיע אליהם: קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם
 ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את-
 שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:
 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה
 ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה
 לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:

ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ח' רבתו

ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפרים
 ל הזאת השנית: וישלח ספרים אל כל היהודים אל-
 שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי
 31 שלום ואמת: לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם
 כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר
 המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי
 32 הצומות וזעקתם: ומאמר אסתר קים דברי הפרים
 וישם המלך:

Cap. X.
 Mardo-
 cheus se-
 cundus à
 Rege nu-
 meratur.

א ו האלה ונכתב בספר:
 אחשוורוש אחשרש מס על הארץ ואי הים: וכל מעשה תקפו
 קרי ונבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך
 הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים ל מלכי מדי
 3 ופרס: כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש
 ונחול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו ודבר
 שלום לכל זרעו:

סכים פסוקי רמלה אסתר י מאה וששים וסבעה וחציו ותען אסתר ותאמר:
 וסימנו בכרית נא נגד זקני עמו וסדריו המסה וסימנו זה גב המוכח:

נג ג 3 Gggg בשנת

